

Sydämen Puhdas Havainto

Rakkaat ystävät,

Sanotaan, että Ramdas Swami, Shivaji ´n guru, lausui Ramayanaa niin jumalallisella tavalla, että itse Hanuman tuli kuuntelemaan salaa. Eräessä lausuntatilaisuudessa Ramdas kuvasi hetkeä, jolloin Hanuman näki Sitan ensi kertaa sen jälkeen kun Sita oli ollut vangittuna ja kateissa. Hanuman löysi Sitan istumassa Ravanan puutarhassa valkoisten kukkien keskellä.

Tarinan kuuleminen vaikutti Hanumaniin niin, että hän havahtui ylös, heitti pois valepukunsa ja sanoi: ”Herra, olen kuunnellut kertomuksianne suurella ilolla, sillä minusta mikään ei ole niin mieluisaa kuin kuunnella tarinoita Herrastani. Minun on kuitenkin ikävä kyllä todettava, että eräs yksityiskohta on virheellinen. Ravanan puutarhan kukat eivät olleet valkoisia, kuten kuvasit, vaan punaisia. Tiedän tämän varmasti, sillä olin itse paikalla ja näin ne omin silmin.”

Ramdasin kerronnan kauneus juonsi jumalallisesta näkemisen lahjasta, joka hänelle oli suotu. Hän ei pelkästään kertonut Ramayanaa, kuten niin monet tekevät; vaan hän ennen kaikkea näki sen. Samalla tavoin kuin Sanjaya näki Bhagava Gitan ja kuvaili sitten näkemänsä.

Varmuudella, joka kumpusi näkemisen lahjasta, Ramdas selitti Hanumanille, että tämän on täytynyt muistaa yksityiskohdan väärin, sillä kukat ehdottomasti olivat valkoisia.

”Viekäämme asia Lord Ramalle,” sanoi Hanuman ja niin niin he lähtivät liikkeelle.

Kuultuaan molempia, Lord Rama sanoi: ”Olen pahoillani, mutta en voi ratkaista kiistaanne. En ollut silloin itse paikalla.”

Hanuman ja Ramdas lähtivät Raman luota ja Hanuman ehdotti: ”Käydään Äiti Sitan luona. Hän pystyy todistamaan, että kukat olivat punaisia.”

He selittivät Sitalle asiansa ja hän sanoi: ”Ramdas puhuu totta,. Kukat olivat puhtaan valkoisia. Eivät lainkaan punaisia.”

”Miten se on mahdollista?” ihmetteli Hanuman, ”näin omin silmin, että kukat olivat punaisia.”

”Niin, sinä näit ne punaisina,” Sita selitti, ”mutta siinä tilanteessa olit raivon sokaisema, koska olit juuri saanut tietää, että olin Ravanan vankina. Siksi näit kukat punaisina.”

Hanuman oli ollut niin vihainen, että hänen raivonsa muutti hänen näkemäänsä. Jopa valkoiset kukat näyttivät tulenpunaisilta. Hän oli hetkeksi joutunut mayan, illuusion, tilaan ja niin todellinen näyttikin epätodelta ja epätosi todelta. Oli kyse väärin ymmärryksestä, jonka väärä ajattelu sai aikaan.

Samalla tavoin mieltä yksinäistä, pelokasta kulkijaa yön pimeydessä. Hän näkee pikkuruisen kiiltomadon liikehtivän edessään ja pimeässä luulee sitä kummitukseksi. Sitten hän näkee narun ja luulee sitä käärmeeksi. Joku taas puhuu puhelimesta pomonsa kanssa myöhään illalla ja kuullessaan puhelun, vaimo päättelee miehensä olevan uskonon. Molemmissa tapauksissa todellinen tilanne ei ole tullut nähdyksi, koska havainnointi on ollut väärinkäsittämisen suodattamaa. Tilanteissa on jotain epätavallista ja tuntematonta: kiiltävän valon tuntematon

*Syynä on sisäinen taakkamme, mukana kulkevat
samskaramme, jotka vaikuttavat siihen, ettemme
näe todellisuutta vaan ajatuksemme toimii väärin ja
ymmärryksemme on virheellistä.*

lähde, outo narunpätkä tai vieras henkilö puhelimessa. Joka hetki kohtaamme jotain tuntematonta. Sen ei kuitenkaan välttämättä tarvitse ruokkia illuusioita

Syynä on sisäinen taakkamme, mukana kulkevat samskaramme, jotka vaikuttavat siihen, ettemme näe todellisuutta vaan ajatuksemme toimii väärin ja ymmärryksemme on virheellistä.

Babuji Maharaj on tunnistanut mayan, illuusion, syyn. Syynä on sisäinen taakkamme, mukana kulkevat samskaramme, jotka vaikuttavat siihen, ettemme näe todellisuutta vaan ajatuksemme toimii väärin ja ymmärryksemme on virheellistä.

*Aiempien emotionaalisten muistojen
varasto ehdollistaa tapahtumien
tulkinnan. Aivan kuin näkisimme
maailman värjättyjen lasien läpi.*

Samskaralla tarkoitetaan meihin emotionaalisesti vaikuttaneita kokemuksia, impressioita eli muistijälkiä, jotka kiinnittyvät tietoisuuteemme ja jäävät tiedostamattomaamme. Ne vaikuttavat elämäämme ja johtavat siihen, että katsomme tämän päivän todellisuutta menneisyyden linssien läpi. Vanhat emotiot ja ajatusmallit heijastuvat nykypäivän todellisuuteen ja värittävät sitä. Aiempien emotionaalisten muistojen varasto ehdollistaa tapahtumien tulkinnan. Aivan kuin näkisimme maailman värjättyjen lasien läpi.

Aiempien emotionaalisten muistojen varasto ehdollistaa tapahtumien tulkinnan. Aivan kuin näkisimme maailman värjättyjen lasien läpi.

Tämä muistuttaa Ihmemaan Ozia, jossa Ozin kaupungissa kaiken uskottiin olevan smaragdinvihreää – mutta se oli vain illuusio. Oz oli ihan niin kuin kaikki muutkin kaupungit. Illuusiota vihreästä pidettiin yllä siten, että jokaiselle asukkaalle annettiin silmälasit, joissa oli vihreät linssit ja joita heidän oli aina pidettävä. Ne antoivat asukkaille väärän vaikutelman vihreästä kaupungista.

Tämä oli fiktiota, mutta näkeminen tässä todellisuudessa on yhtä vinoutunutta. Vääristymät, ennakkoluulot, joita koemme omassa elämässämme ovat hankalampia kuin Ozin asukkailla, sillä meillä on useita filttäreitä hämärtämässä havaintojamme. Yhden lasin on helppo ottaa

Todellinen, ennakkoluuloton näkeminen havaitsee asiat siten kuin ne ovat – ilman minkään lisäämistä tai poisottamista, ilman arviota tai tulkintaa tunteiden tasolla. Näkeminen on mahdollista kun kaikki suodattimet ovat poissa. Omat pyhät tekstimme (shastrat) katsovat tämän puhtaan näkemisen tilan vastaavan darshan'ia.

pois silmiltä, mutta omat suodattimemme ovat niin syvällä, että sielu kantaa niitä mukanaan tietoisuudessamme elämästä toiseen. ”Lasit”, joita kannamme eivät ole yksivärisiä vaan niiden linseissä on monia sävyjä, mikä tekee niistä lähes läpäisemättömiä. Lisäksi nämä filtrit yksinkertaisesti vain putkahtavat esiin ilman varoitusta. Jos todellisuuden valo ei lainkaan pääse tietoisuuteemme, elämme pimeydessä, jonkinlaisessa helvetissä.

Samskara tuo asenteellisuutta ja ennakkoluuloja havaintoihimme. Se saa meidät tuomitsemaan asioita joko hyväksi tai pahoiksi, määrittelemään mikä on kaunista ja mikä rumaa, mikä on pyhää ja mikä alhaista. Emme huomaa sitä tosiasiaa, että pyhyyttä on kaikkialla, että kauneutta on kaikkialla. Arvio on katsojan silmissä. Heijastamme sen todellisuuteen. Todellinen, ennakkoluuloton näkeminen havaitsee asiat siten kuin ne ovat – ilman minkään lisäämistä tai poisottamista, ilman arviota tai tulkintaa tunteiden tasolla. Näkeminen on mahdollista kun kaikki suodattimet ovat poissa. Omat pyhät tekstimme (shastrat) katsovat tämän puhtaan näkemisen tilan vastaavan darshan'ia.

Todellinen, ennakkoluuloton näkeminen havaitsee asiat siten kuin ne ovat – ilman minkään lisäämistä tai poisottamista, ilman arviota tai tulkintaa tunteiden tasolla. Näkeminen on mahdollista kun kaikki suodattimet ovat poissa. Omat pyhät tekstimme (shastrat) katsovat tämän puhtaan näkemisen tilan vastaavan darshan'ia.

Monet ymmärtävät darshan kapealla tavalla: olla katsekontaktissa, saada näky tai nähdä vilaukselta pyhä ihminen. Monet kuitenkin näkivät Krishnan hänen elinaikanaan mutta tuskin yksikään näki hänessä sen, mikä hän oli. Joten kuka todellisuudessa koki darshan'in? Tämä muistuttaa minua Babujin sanoista: ”Monet tulevat katsomaan minua, mutta kukaan ei oikeasti näe minua.”

Monet ihmiset vihasivat Krishnaa. Vain muutamat rakastivat häntä. Duryodhana suhtautui häneen halveksivasti ja kutsui häntä pelkäksi taikuriksi. Arjuna ihaili häntä, mutta näki hänet vain osittain, ystävänään. Jopa Radha kaikessa Krishnaan kohdistuvassa suunnattomassa rakkaudessaan ja jumaloinnissaan, ei havainnut tämän täydellistä suuruutta Universumin Herrana. Kaikilla, jotka hänet näkivät oli eri näkökulma häneen. Kukaan ei nähnyt koko totuutta.

Tämä johtuu siitä, että jokainen ihminen on ainutlaatuinen. Ajattele kaikkia tämän maailman biljoonaa ihmistä ja kuvittele, kuinka monia impressioita kannamme kollektiivisesti, kuinka paljon ehdollistamista tuomme mukamme tähän yhteiseen hetkeemme maan päällä ja kuinka monia yksilöllisiä näkökulmia on olemassa. Yleisesti ottaen, tuloksena on erimielisyyttä ja epäyhtenäisyyttä.

Emme ole aina olleet tällaisia. Alunperin tietoisuudet olivat identtisiä. Todellisuuden puhdas hahmottaminen oli yhteistä. Eroavaisuudet syntyivät vähitellen väärinajattelun kautta ja niin aloimme luomaan omia pikku maailmojamme. Babuji kuvaa näitä maailmojamme saariksi – saariksi, jotka lipuvat erilleen toisistaan ja erilleen ykseydestä kohti yksilöllisyyttä, eristyneisyyttä ja egokeskeistä olemassaoloa.

Ego on luonteensa mukaisesti itsekeskeinen ja pyrkii oman olemassaolonsa säilyttämiseen. Egon pahin pelko on sen oman identiteetin tuhoutuminen. Sen näkökulmasta jopa fyysinen kuolema on parempi kuin egon kuolema. Keskittyessään oman olemassaolonsa jatkumiseen, ego haluaa aina nähdä itsensä. Se toimii kuin katsoisi peiliin saadakseen varmuutta että on edelleen olemassa.

Miten ego voi sitten tunnistaa itsensä kun sillä ei ole omaa muotoa? Vastaus on se, että identifioituu eli samaistuu erilaisten tunnistettavien objektien kanssa – ne ovat havaittavissa ja ulkoisia. Viitaten tähän tai tuohon ulkoiseen, se julistaa: ”Olen tämä,” ja on tyytyväinen. Tällä tavalla se voi identifioitua mieleen, kehoon tai jopa johonkin ihmisorganismien ulkopuoliseen kuten kulttuuriin, kieleen, mieltymyksiin, omistuksiin jne.

*Darshan todellisen Itsen kanssa edellyttää
sitä, että kaikki väärät identifikaatiot,
joita ego on haalinut, pyyhkiytyvät pois.*

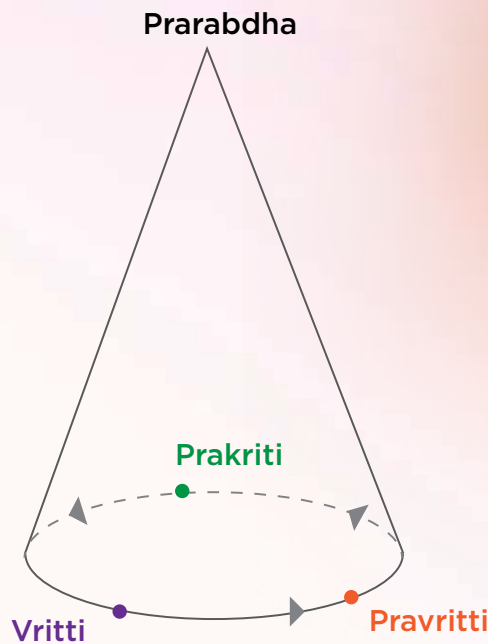
Vastauksen kerran saamaansa kirjeeseen Babuji kirjoitti: ”On hyvä, että haluat saada darshanan maha-purusha ´ilta (pyhimyksiltä). Parempi olisi kuitenkin pyrkiä saamaan darshana vain itsesi kanssa.” Darshan todellisen Itsen (Self) kanssa edellyttää sitä, että kaikki väärät identifikaatiot, joita ego on haalinut, pyyhkiytyvät pois. Ego on kuitenkin hyvin kiintynyt näihin epäaitoihin identiteetteihin. Kun niitä uhataan, ego voi yllättäen vastata väkivallalla. Mieti, miltä tuntuisi jos sellaista osaa, jonka koet kuuluvan itseesi, kritisoitaisiin – uskontoasi, kansallisuuttasi, yhteisöäsi, perhettäsi jne. Tunteen väkevyys vihjaisi intensiiviseen ego-samaistukseen – todellisen identiteetin naamioon.

Voimakkaat egot ovat ykseyden tuhoajia. Ryhmätöissä jotkut haluavat ehkä toimia toisin kuin sinä. Jos olet liian samaistunut omiin ideoihisi, jopa muiden rakentavat ehdotukset voivat näyttää henkilökohtaisilta uhkauksilta. Kuvittele jos jokainen ryhmässä omaksuisi tyylin ”my way or the highway”! Kuvittele, mikä voi olla tuloksena! Eriävät mielipiteet ovat terveellisiä kun säilytämme joustavuuden ja vältämme egojen yhteenottoja.

Egoistinen toimintatapa asettaa esteitä Mestarin työlle, joka pyrkii tekemään meistä jumalallisen energian välittäjiä. Jos jumalallisen energian virtaus kohtaa meissä vastustusta, syntyy kitkaa. Sellaiset ilmiöt kuten ”säpsähdykset” meditaation aikana, ovat merkki systeemin vastustuksesta.

Darshan todellisen Itsen kanssa edellyttää sitä, että kaikki väärät identifikaatiot, joita ego on haalinut, pyyhkiytyvät pois.

*Yksilön kohtalon puut kasvavat egon multa
istutetuista samskaran siemenistä. Samskaramme
herättää sydämessämme aikomuksia, intentioita,
joita mieli toiminnallaan toteuttaa. Mielen
toimintaa ja sen ajattelun tapoja kutsutaan
käsitteellä vrittis. Nämä puolestaan ohjaavat
taipumuksiamme (pravrittis). Yhdessä vrittis ja
pravrittis värjäävät luonteemme (prakriti) kolmella
laadullisella ominaisuudella (gunas) – sattva, rajas
ja tamas.*

Ego ja samskara ovat kumppaneita. Samskaraa syntyy kun reagoimme tunteillamme. Ego on meissä se, joka reagoi, se joka käynnistää samskaran muodostumisen. Miksi ego reagoi? Se reagoi, kun jokin sen samaistuksista tulee joko vahvistetuksi tai uhatuksi. Reaktio näkyy siinä, että joko pidämme tai emme pidä jostain. Reaktion synnyttämä positiivinen tai negatiivinen tunne muuntuu sitten vaikutelmaksi eli impressioksi.

Vastaavasti samskara määrittelee ne kohteet, joihin ego samaistuu. Ego ja samskara luovat näin yhdessä mayaa (illuusiota) suodattamalla havaintojamme ja vääristämällä todellisuutemme.

Yksilön kohtalon puut kasvavat egon multaan istutetuista samskaran siemenistä. Samskaramme herättää sydämessämme aikomuksia, intentioita, joita mieli toiminnallaan toteuttaa. Mielen toimintaa ja sen ajattelun tapoja kutsutaan käsitteellä vrittis. Nämä puolestaan ohjaavat taipumuksiamme (pravrittis). Yhdessä vrittis ja pravrittis värjäävät luonteemme (prakriti) kolmella laadullisella ominaisuudella (gunas) – sattva, rajas ja tamas.

Luonteemme ominaisuuksien mukaisesti jatkamme tiettyjen toimintojen toistamista. Ruokaa rakastava käy jatkuvasti ravintoloissa. Surffaaja jahtaa aaltoja. Filmihullu käy yhä uudestaan elokuvissa. Tällaiset aktiviteetit vaikuttavat tietynlaisen, kullekin ihmiselle ainutlaatuisen, hänen luontonsa mukaisen samskaran kertymiseen. Elämästä toiseen jatkuvat aktiviteetit ja samskaran kertyminen määrittävät luonnettamme yhä vahvemmin. Tätä kutsumme kohtaloksi (prarabdha).

Olemme oman yksilöllisen kohtalomme luojia. On kuitenkin olemassa myös jumalallinen kohtalo – kohtalo, joka avautuu meille vasta kun oma yksilöllisesti luotu maailmamme on rauennut ja yksilöllisyytemme on tämän vaikutuksesta liuennut pois (pralaya).

Tätä tarkoitusta varten Rishi Patanjali tarjosi meille joogan tien. Sen avulla voimme nollata ajattelun tapojamme (vrittis), jotka muutoin oletuksensa mukaisesti määrittelisivät kohtalomme ja pitäisivät meitä kiinni mayan (illuusioiden) pyörteissä. Samaa tarkoitusta varten Puja Babuji esitteli menetelmän, jolla voimme poistaa samskaraa, joka ylläpitää taipumuksiamme. Chit vritti nirodh on tavallaan Joogan tila. Ajatustapojen voimistaminen ei ole avuksemme ja siksi se on a-yogua eli ei-joogaa.

Valitettavasti egolla on tapana puolustaa luomuksiaan ja samaistua vrittien, pravrittien, prakritin ja prarabdhan kanssa. Tämä tekee muuttumisesta vaikeaa. Rakkaalla Mestarillamme Charijilla oli tapana sanoa, että typerys huomaa virheensä vasta jälkikäteen, jos lainkaan; älykäs ihminen huomaa virheensä sitä tehdessään; ja viisas huomaa virheet jo etukäteen ja välttää ne.

Miten määritellä ihminen joka näkee virheensä, mutta itsepäisesti väittää, että tekee oikein? Miten sellainen ihminen voi muuntua ja kasvaa? Miten ihminen voisi vaikuttaa oman yksilöllisyytensä liukenemiseen (pralaya), kun hän samalla kiihkeästi rakentaa omia luomuksiaan? Voiko kupari koskaan muuttua kullaksi? Tässä ehkä selitys sille, miksi me epäonnistumme lohduttomasti yrittäessämme muuttaa itseämme. Tämä voi ehkä myös selittää, miksi Babujin diagrammassa (23 rengasta, jotka kuvaavat etenemistämme) egon alueen yksitoista rengasta kannattelevat mayan alueen viittä rengasta.

Sahaj Marg tarjoaa meille harjoittelun tulla mestariksi elämäntavassa, jossa voimme tehdä jaloja tekoja ilman samskaran muodostumista. Samskaran painosta vapautuminen on helppoa. Päivän aikana kertynyt samskara poistuu illan puhdistumisen harjoituksessa (cleaning). Nykyisestä inkarnaatiosta kertyneet samskarat ovat ohjaajan (preceptorin) puhdistettavissa ns. puhdistavissa meditaatioistunnoissa (sittings). Aikaisempien elämien samskara poistuu henkisten tilaisuuksien, juhlien (bhandara) aikana, ryhmämeditaatioissa (satsangh) tai Mestarin fyysisessä läsnäolossa – ja jos meditoinnin harjoittaminen on antaumuksellista ja ihminen näin päätyy täydelliseen sulautumisen ja ykseyden tilaan (layavastha) voi samskarasta vapautua ihan milloin tahansa.

Samskaran muodostumisen estäminen on enemmän kuin haasteellista. Vaikutelmien välttäminen elämässä on kuin pyrkisi välttämään hiilipölyä kaivoksessa tai kuin yrittäisi olla kastumatta kaatosateessa. Emme voi välttää sadetta, mutta voimme suojella itseämme kastumiselta sadetakilla. Mikä voisi toimia mielen ja sydämen ”sadetakkina” niin, että ne säilyttäisivät rauhan jopa tunnemyllerryksissä? Sellaisena suojarusteena toimii jatkuvan muistamisen tila (constant remembrance), joka on Luojaa kohtaan tuntemamme rakkauden läpikastelema.

Jatkuvan muistamisen tila on hyvin ainutlaatuinen suodatin. Se suodattaa vaikutelmat ennen kuin ne värjäävät tietoisuuttamme. Nöyryydestä rakentuvan suojakatoksen avulla jatkuvan muistamisen tila suodattaa pois egon ja vapauttaa meidät vääristymien vaikutuksilta. Näin pysyy jumalallinen määränpää kirkkaana näköpiirissä. Jopa arkipäiväinen ja illusorinen muuttuvat jumalalliseksi ja erityisen ihmeelliseksi silloin, kun pysymme koko sydämeistämme uppoutuneena rakkauteen Luojaamme kohtaan. Jos Jumala on jumalallinen, on myös Hänen luomuksensa jumalallista, sillä Alkulähde ja sen tuotos ovat yhtä. Kaikesta tulee jumalallista.

Rakkaudella ja kunnioituksella,

Kamlesh

PUJYA SHRI BABUJI MAHARAJIN

123. syntymäpäivän tilaisuudessa

29.4, 30.4. ja 1.5 2022

heartfulness™
advancing in love